

„Zwiastowanie”, Oswald Onghers, 1702 r.

© Wikimedia Commons

Liturgia Domowa

Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Adwentu 2025

Gliwice 2025
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Adwent 2025 r.

Drodzy Rodzice!

Systematyczne podejmowanie rozmowy z dziećmi na temat niedzielnej Ewangelii wymaga od rodziców różnych umiejętności. Najważniejszymi z nich pozostają: otwartość, szczerość, pragnienie budowania atmosfery wzajemnej miłości i zaufania, umocnienie rodzinnych relacji, itp. Niedzielne Ewangelie Okresu Adwentu wychodzą naprzeciw tym zadaniom oraz wspomagają rodziców w wypełnianiu ich powołania. Pomoc, w postaci opracowania kolejnych niedzielnych Ewangelii, nie została pomyślana jako ścisła instrukcja, którą należy szczegółowo wypełniać; w pierwszej kolejności jest ona wsparciem dla tych, którzy nie mają własnego pomysłu na takie spotkanie oraz dla tych, którzy nie zawsze potrafią wskazać główną myśl danej perykopy.

Niniejszy zeszyt obejmuje cztery spotkania na kolejne niedziele Adwentu, przy czym jedno spotkanie składa się z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na wybrany temat nawiązujący do niedzielnej liturgii;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Oddając do Waszych rąk, Drodzy Rodzice, kolejny zeszyt, żywimy nadzieję na to, że stanie się on skuteczną pomocą w budowaniu Kościoła Domowego. Wszystkim korzystającym z „*Liturgii domowej*” życzymy błogosławionych owoców adwentowego oczekiwania oraz radości i pokoju od nadchodzącego już Pana.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek

Wydział Duszpasterski
Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

I Niedziela Adwentu [A]

Czytania mszalne: Iz 2, 1-5; Rz 13, 11-14; Mt 24, 37-44.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej w niedzielne popołudnie) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjmując następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala pierwszą świecę na adwentowym wieniec
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Mt 24,37-44;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Modlmy się: *Panie, nasz Boże, pomóż nam gorliwie się przygotować na przyjście Chrystusa, Twojego Syna, aby gdy przyjdzie i zapuka do naszych drzwi, zastał nas czuwających na modlitwie i z radością głoszących Jego chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników:

Wprowadzenie:

Główną myślą Ewangelii 1. Niedzieli Adwentu jest uświadomienie sobie postawy czuwania. W naszej codzienności niewiele o tym myślimy, a jeszcze mniej pamiętamy, gdyż uważamy, że czuwaniem powinni się zająć inni, np.: wojsko, różne służby, policja, itp. Zdarza się nawet, że jesteśmy odrobinę zdziwieni słysząc, że czwanie, to również nasz osobisty obowiązek, w którym nas nikt nie może zastąpić. O jaki rodzaj czuwania chodzi? Dlaczego jest to tak ważne?

Jedną z korzyści wynikających z postawy czuwania jest możliwość uniknięcia przykrych niespodzianek: kto czuwa, ten nie utraci tak łatwo tego, co sam sobie wypracował albo otrzymał od kogoś jako prezent. Złodziej, o którym mówi dzisiejsza Ewangelia, to symbol grzechu, który może nas okraść z przyjaźni z Bogiem, może nam odebrać radość życia jak również pozbawić nadziei. Innymi słowy mówiąc Pan Jezus zachęca nas do tego, byśmy byli zawsze gotowi i czuwający.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Do czego jest nam potrzebna postawa czuwania (np. gdy jedziemy rowerem, gdy gotujemy obiad, itp.)?
- Dlaczego ta sama postawa jest tak ważna również w życiu wiary? Przed czym może nas ochronić?
- Co się dzieje, gdy ktoś nie zachowuje czujności (ew. ostrożności) lub nie liczy się z różnymi zagrożeniami?
- Co musimy zrobić, aby zachować postawę czuwania? Dlaczego nie jest to zawsze takie proste?
- Jakie pomoce oddaje do naszej dyspozycji Pan Bóg, abyśmy mogli zachować postawę czuwania?
- W jaki sposób codzienne roraty mogą nam pomóc w zachowaniu postawy czujności?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy odnowieni na duchu przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

II Niedziela Adwentu [A]

Czytania mszalne: Iz 11, 1-10; Rz 15, 4-9; Mt 3, 1-12.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala dwie świece na adwentowym wieńcu;
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 3, 1-12*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, przyjmij nasze błagania i udziel nam swojej pomocy w doświadczeniach życia, niech przyjdzie Twojego Syna nas umocni i zachowa od grzechu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników:

Wprowadzenie:

Dzisiejsza Ewangelia przynosi nam wezwanie do konkretnego działania: „Przygotujcie drogę Panu!” Jak mamy rozumieć te słowa? Wydaje się, że można je zrozumieć tylko wtedy, gdy popatrzymy na głównego bohatera dzisiejszej Ewangelii, czyli na św. Jana Chrzciciela. Bardzo możliwe, że trudno jest nam sobie go wyobrazić, zwłaszcza jeśli pomyślimy o jego ubiorze oraz o jego codziennych posiłkach. Może właśnie dlatego trudno było go nie zauważyć i nie usłyszeć jego napomnień.

Obecność św. Jana Chrzciciela w Narodzie Wybranym można porównać do bardzo wyraźnego drogowskazu, który każdy mógł odczytać i bez lęku dotrzeć do celu. Czasami można było odnieść wrażenie, że jego słowa są bardzo ostre i mogą nawet zniechęcić innych do niego, jednak długa kolejka chętnych, którzy oczekiwali na chrzest z jego rąk, ciągle rosła. Wielu słuchaczy było bardzo głęboko poruszonych jego nauką i po wysłuchaniu go podejmowało decyzję o nawróceniu.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Kim był Jan Chrzciciel? Jaką misję otrzymał od Pana Boga?
- Co łączyło Jana Chrzciciela z Panem Jezusem?
- Dlaczego Jan Chrzciciel zgromadził wokół siebie tak wielu uczniów i słuchaczy?
- Czego nauczał i przed czym przestrzegał w swoich naukach?
- Co powiedziałaby Jan Chrzciciel ludziom, gdyby żył w naszych czasach?
- Dlaczego wszyscy potrzebujemy nawrócenia? Czy bez nawrócenia możemy spotkać Boga?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy jako odnowieni na duchu przeżyli Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III Niedziela Adwentu [A]

Czytania mszalne: Iz 35, 1-6. 10; Jk 5, 7-10; Mt 11, 2-11.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala trzy świece na adwentowym wieńcu;
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 11, 2-11*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy z wielką czujnością oczekiwali przyjścia Twojego Syna, i wierni poučeniom naszego Zbawiciela wyszli na Jego spotkanie ze światłem wiary i miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników:

Wprowadzenie:

Św. Jan Chrzciciel, któremu poświęciliśmy spotkanie przed tygodniem, wysłał swoich uczniów do Pana Jezusa z bardzo ważnym pytaniem: „Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść?” Wiele wskazuje na to, że coś musiało go zaniepokoić, coś wybiło go z równowagi, którą wcześniej posiadał. Również aresztowanie Jana Chrzciciela i wtrącenie go do więzienia musiało pogłębić jego brak pewności. Jednak łatwo możemy zauważyć, że Jan się nie poddaje, nie zostawia swojej niepewności na boku, ale podejmuje wysiłek, aby ją przezwyciężyć.

Bardzo podobne trudności spotykamy niekiedy w naszym życiu. Zdarza się, że ktoś nas zawiodł, nie pomógł nam, gdy byliśmy w potrzebie, ktoś nas wykorzystał albo zlekceważył. Po takich przeżyciach zauważamy, jak bardzo cierpi na tym nasza nadzieja. Czasami zmniejsza się albo nawet topnieje jak grudka lodu. Bez nadziei trudno jest nam się pozbierać i dlatego tylko z wielkim wysiłkiem wracamy do naszej pracy, do szkoły i do przyjaciół. Zdarza się również, że jakieś trudne doświadczenie odbiera nam dotychczasową pewność.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Jaką odpowiedź usłyszeli od Jezusa wysłannicy Jana Chrzciciela?
- Dlaczego nie była to odpowiedź wprost?
- Dlaczego na początku tej odpowiedzi padają słowa: „oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie”?
- Dlaczego w naszej wierze odczuwamy niekiedy sporo niepewności? Co może tej niepewności zaradzić?
- Co mówi Pan Jezus o św. Janie Chrzcicielu? Jak ocenia jego misję oraz jego świadectwo?
- Czego nas uczą ludzie, którzy odznaczają się głęboką wiarą? Czego nas uczy Święty Jan Chrzciciel? Czym ubogacił nas naszą wiarę w trwającym obecnie Adwencie?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV Niedziela Adwentu [A]

Czytania mszalne: Iz 7, 10-14; Rz 1, 1 7; Mt 1, 18-24.

Kolejne, czwarte już spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą posiać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala cztery świece na adwentowym wieńcu;
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 1, 18-24*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Ojcze niebieski, za zwiastowaniem anielskim Niepokalana Dziewica przyjęła Twoje odwieczne Słowo i przeniknięta światłem Ducha Świętego stała się świątynią Bożą, prosimy Cię, spraw, abyśmy za Jej przykładem pokornie wypełniali Twoją wolę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników

Wprowadzenie:

Kiedy słyszymy słowa Ewangelii o tym, co wydarzyło się przed narodzeniem Pana Jezusa, to domyślamy się, że święta są już bardzo blisko. W naszych rodzinach nie ma w tej chwili niczego ważniejszego do omówienia, rodzice mają już dokładny plan odnośnie tego, co należy przygotować, jakie zrobić zakupy, kogo jeszcze koniecznie w tym czasie odwiedzić, itp. Również u dzieci daje się wyczuć atmosfera oczekiwania, a właściwie ... odliczania, która nadaje ton wszelkim zajęciom tego czasu.

Zupełnie innym rodzaj atmosfery oczekiwania wyłonił się z dzisiejszej Ewangelii. Maryja i Józef byli również bardzo przejęci, dzień narodzin Pana Jezusa zbliżał się dużymi krokami. W pewnym momencie Józefa ogarnęło spore zwątpienie, gdyż nie był pewny, czy podała nowym obowiązkom. W końcu bycie wychowawcą Syna Bożego - to nie taka prosta sprawa. Mimo wszelkich trudności św. Józef wyrasta na głównego bohatera dzisiejszej Ewangelii.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Co zaniepokoiło św. Józefa? Co postanowił zrobić aby chronić Maryję przed niesprawiedliwym osądem innych ludzi?
- Co pokrzyżowało jego plany? Z kim miał rozmowę we śnie?
- Co mogło św. Józefa przekonać do zmiany swoich planów?
- W jaki sposób anioł przedstawił mu dziecko, które miało przyjść na świat?
- Czy zdarzyło się już nam kiedyś, że musieliśmy szybko zmienić swoje plany? Jeśli tak, to kiedy i w jakich okolicznościach?
- Jak wygląda nasza gotowość do zmiany naszych upodobań, przyzwyczajęń, do zrezygnowania z czegoś, aby się spotkać z Panem Jezusem?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.